

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. spalio 3 d.*

„Direktyva 2005/29/EB — Nesąžininga komercinė veikla — Taikymo sritis — Valstybinei socialinio draudimo sistemai priklausančios ligonių kasos skleidžiama klaidinanti informacija — Ligonų kasa, įsteigta kaip viešosios teisės įstaiga“

Byloje C-59/12

dėl *Bundesgerichtshof* (Vokietija) 2012 m. sausio 18 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2012 m. vasario 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

prieš

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel (pranešėjas),

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV*, atstovaujamos *Rechtsanwältin* C. von Gierke,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* W. Ferrante,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. van Beek ir V. Kreuschitz,

susipažinęs su 2013 m. liepos 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, p. 22) išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas sprendžiant ginčą tarp *BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts* (toliau – BKK) ir *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV* (Kovos su nesąžininga konkurencija asociacija, toliau – *Wettbewerbszentrale*) dėl BKK savo nariams skleidžiamos informacijos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 5–8, 11, 12 ir 14 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
 - „(5) <...> kliūtys laisvam paslaugų ir prekių judėjimui tarp valstybių arba įsisteigimo laisvei <...> turėtų būti pašalintos. Šias kliūtis galima pašalinti tik Bendrijos lygiu nustatant vienodas taisykles, numatančias aukštą vartotojų apsaugos lygį, ir Bendrijos lygiu patikslinus kai kurias teises sąvokas tiek, kiek būtina tinkamam vidaus rinkos veikimui bei teisinio saugumo reikalavimo įvykdymui.
 - (6) Ši direktyva suderina valstybių narių įstatymus dėl nesąžiningos komercinės veiklos, įskaitant nesąžiningą reklamą, tiesiogiai pažeidžiančią vartotojų ekonominius interesus, ir tuo pačiu netiesiogiai – teisėtų konkurentų ekonominius interesus. <...>
 - (7) Ši direktyva skirta komercinei veiklai, tiesiogiai susijusiai su įtaka vartotojų sprendimams sudaryti sandorį dėl produktų. <...>
 - (8) Ši direktyva tiesiogiai gina vartotojo ekonominius interesus nuo nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu. Tuo būdu ji taip pat netiesiogiai gina teisėtą verslą nuo jo konkurentų, kurie nesilaiko šios direktyvos taisyklių, ir taip užtikrina sąžiningą konkurenciją šia direktyva derinamose srityse. <...>
- <...>
- (11) Aukštas konvergencijos lygis, pasiektas šia direktyva suderinus nacionalines nuostatas, sukuria bendrą aukštą vartotojų apsaugos lygį. Ši direktyva nustato vieningą bendrą nesąžiningos komercinės veiklos, iškreipiančios vartotojų ekonominę elgesį, draudimą. <...>
- (12) Suderinimas žymiai padidins teisinį tikrumą vartotojams ir verslui. Ir vartotojai, ir verslas galės remtis bendra reglamentavimo struktūra, pagrįsta aiškiai apibrėžtomis teisinėmis sąvokomis, reglamentuojančiomis visus nesąžiningos komercinės veiklos aspektus visoje ES. <...>
- <...>
- (14) Pageidautina, kad klaidinančios komercinės veiklos sąvoka apimtų tokią veiklą, įskaitant klaidinančią reklamą, kai vartotojui, klaidinant jį, trukdoma priimti informaciją paremtą ir todėl efektyvų sprendimą. <...>“

4 Pagal šios direktyvos 1 straipsnį:

„Šios direktyvos tikslas yra padėti tinkamai veikti vidaus rinkai ir pasiekti aukštą vartotojų apsaugos lygį suderinant valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus dėl nesąžiningos komercinės veiklos, kenkiančios vartotojų ekonominiams interesams.“

5 Tos pačios direktyvos 2 straipsnyje nurodyta:

„Šioje direktyvoje:

- a) „vartotojas“ – bet kuris fizinis asmuo, kuris komercinėje veikloje, kuriai taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija;
- b) „prekybininkas“ – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuris komercinėje veikloje, kuriai taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija, ar bet kuris asmuo, veikiantis prekybininko vardu arba jo naudai;
- c) „produktas“ – bet kurios prekės arba paslaugos <...>;
- d) „įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu“ (toliau – komercinė veikla) – bet kuris prekybininko atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams;

<...>“

6 Pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 3 straipsnio 1 dalį:

„Ši direktyva taikoma nesąžiningai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu, kaip nustatyta šios direktyvos 5 straipsnyje, prieš ir po komercinio sandorio dėl produkto sudarymo bei jo metu.“

7 Šios direktyvos 5 straipsnyje „Nesąžiningos komercinės veiklos draudimas“ nustatyta:

„1. Nesąžininga komercinė veikla draudžiama.

2. Komercinė veikla yra nesąžininga, jeigu:

- a) prieštarauja profesinio atidumo reikalavimams

ir

- b) iš esmės iškreipia arba gali iš esmės iškreipti vidutinio vartotojo, kurį produktas pasiekia arba kuriam yra skirtas, arba, kai komercinė veikla nukreipta į tam tikrą vartotojų grupę, vidutinio grupės nario ekonominį elgesį siūlomo produkto atžvilgiu.

<...>

4. Visų pirma nesąžininga komercinė veikla yra ta, kuri:

- a) yra klaidinanti, kaip nurodyta šios direktyvos 6 ir 7 straipsnyje,

<...>“

- 8 Tos pačios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Klaidinančia laikoma komercinė veikla, kurioje yra apgaulingos informacijos, ir dėl to ji yra neteisinga, arba kuri bet kuriuo būdu, įskaitant bendrą pristatymą, apgaudinėja arba gali apgauti vidutinį vartotoją, nors informacija ir yra faktiškai tiksli, vieno arba kelių toliau išvardintų elementų atžvilgiu, ir bet kuriuo atveju skatina arba gali paskatinti jį priimti tokį sprendimą dėl sandorio, kurio jis kitomis aplinkybėmis nebūtų priėmęs:

<...>“

Vokietijos teisė

- 9 Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva į Vokietijos nacionalinę teisę buvo perkelta Kovos su nesąžininga konkurencija įstatymu (*Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl. I, 2004, p. 1414, toliau – UWG*).
- 10 UWG 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Šiame įstatyme:

- 1) „komercinė veikla“ – bet kokie asmens veiksmai savo ar kitos įmonės naudai prieš sudarant sandorį, sandorio sudarymo metu arba po sandorio sudarymo, objektyviai susiję su prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo skatinimu arba sutarties dėl prekių ar paslaugų sudarymu ar įgyvendinimu; prekės taip pat yra nekilnojamasis turtas, o paslaugos – teisės ir įsipareigojimai;

<...>

- 6) „verslininkas“ yra bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris užsiimdamas prekyba, verslu, amatu arba profesija atlieka komercinius veiksmus, ir bet kuris asmuo, veikiantis tokio asmens vardu arba pavedimu;

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 11 BKK yra kaip viešosios teisės įstaiga įsteigta Vokietijos teisės sistemos valstybinė ligonių kasa.
- 12 Pirmojoje instancijoje pareikštu ieškiniu *Wettbewerbszentrale* siekė, kad BKK būtų įpareigota nebeplatinti 2008 m. gruodžio mėn. savo interneto svetainėje paskelbtos tokios informacijos:
- „Tas, kas dabar palieka BKK <...>, įsipareigoja [naujai ligonių kasai] artimiausius 18 mėnesių. Dėl to Jūs negalėsite pasinaudoti patraukliais pasiūlymais, kuriuos BKK <...> Jums pateiks ateinančiais metais, ir galiausiai galbūt turėsite papildomai mokėti, jeigu Jūsų naujajai kasai nepakaks jai skirtų pinigų ir dėl to kasa rinks papildomas įmokas.“
- 13 *Wettbewerbszentrale* mano, kad ši informacija yra klaidinanti, ir dėl to ją draudžia tiek Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva, tiek nacionalinė konkurencijos teisė. Jos teigimu, BKK nenurodo, kad tuo atveju, jeigu taikomos papildomos įmokos, pagal Vokietijos teisės aktus apdraustajam suteikiama specialioji teisė nutraukti sutartį.

- 14 Todėl *Wettbewerbszentrale* 2008 m. gruodžio 17 d. raštu įspėjo atsakovę, kad ši nutrauktų tokios informacijos platinimą, ir pareikalavo šiuo klausimu pateikti pasižadėjimą, už kurio nevykdymą numatyta bausmė, ir kompensuoti ikiteismines išlaidas.
- 15 Tuomet BKK iš savo interneto svetainės pašalino minėtą informaciją. 2009 m. sausio 6 d. raštu ji pripažino, kad buvo pateikusi neteisingą informaciją, ir pažadėjo nebereklamuoti savo paslaugų vartodama teiginius, dėl kurių buvo kritikuota. Tačiau BKK nurodė nesanti pasirengusi nei pateikti *Wettbewerbszentrale* prašyto pasižadėjimo, už kurio nevykdymą numatyta bausmė, nei kompensuoti ikiteisminių išlaidų.
- 16 BKK teigimu, ginčui pagrindinėje byloje netaikomos nei UWG, nei Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos nuostatos. Iš šios direktyvos 2 straipsnio d punkto matyti, kad ji taikoma tik „prekybininko“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio b punktą, „komercinei veiklai“, o UWG 2 straipsnio 1 dalies 1 ir 6 punktuose išdėstytas tekstas yra iš esmės identiškas šių minėtų direktyvos nuostatų tekstui. Tačiau šie kriterijai nagrinėjamu atveju nėra įvykdyti, nes BKK kaip viešosios teisės įstaiga nesiekia jokio su pelnu susijusio tikslo.
- 17 Grasindamas pinigine bauda, pirmosios instancijos teismas nurodė BKK vykdant veiklą reklamos ir konkurencijos tikslais nutraukti nagrinėjamos informacijos platinimą ir įpareigojo sumokėti *Wettbewerbszentrale* 208,65 EUR ir palūkanas.
- 18 Dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo pateiktas BKK apeliacinis skundas buvo atmestas. Apeliacinės instancijos teismo leistu pateikti kasacinį skundą BKK reikalauja atmesti *Wettbewerbszentrale* pareikštą ieškinį.
- 19 *Bundesgerichtshof* mano, kad BKK platinama reklaminė informacija yra klaidinanti veikla, kaip tai suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, ir turėtų būti uždrausta kaip pažeidžianti UWG.
- 20 Tačiau toks pažeidimas gali būti konstatuotas tik tuo atveju, jei nagrinėjama veikla apskritai gali būti vertinama pagal minėtos direktyvos, kuria grindžiamas UWG, reikalavimus.
- 21 Tačiau nėra pakankamai aišku, ar Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva turi būti aiškinama taip, kad toks subjektas, kaip BKK, kuri yra valstybinio sveikatos draudimo funkcijas vykdanči viešosios teisės įstaiga, platindama informaciją, dėl kurios kritikuojama, veikė kaip „įmonė“. Išties galima teigti, kad tokia įstaiga ne vykdo ekonominę veiklą, o siekia vien socialinio tikslo.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Nesąžiningos komercinės veiklos] direktyvos <...> 3 straipsnio 1 dalį, siejamą su 2 straipsnio d punktu, reikia aiškinti taip, kad valstybinės ligonių kasos vykdomas (klaidinančios) informacijos apie tai, kokių nepalankių pasekmių jiems kils, jei jie pereis į kitą valstybinę ligonių kasą, teikimas savo nariams yra ir prekybininko veiksmas (kaip įmonės komercinė veikla vartotojų atžvilgiu)?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 23 Pirmiausia pažymėtina, kad iš bylos medžiagos matyti, jog *Bundesgerichtshof* mano, kad informacijos sklaidimas, dėl kurio kilo ginčas pagrindinėje byloje, turi būti laikomas klaidinančia veikla, kaip tai suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 6 straipsnio 1 dalį, ir kad jis, remdamasis šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi ir UWG, ketina ją uždrausti.

- 24 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar tokios informacijos autorius (nagrinėjamu atveju – BKK) priklauso minėtos direktyvos taikymo *ratione personae* sričiai, net jeigu tas autorius turi viešosios teisės įstaigos, kuriai pavesta vykdyti bendrojo intereso užduotį, kaip antai administruoti valstybinę sveikatos draudimo sistemą, statusą.
- 25 Siekiant išsiaiškinti, ar nacionalinė įstaiga, kaip antai BKK, kuri turi viešosios teisės suteiktą statusą ir kuriai pavesta administruoti valstybinę sveikatos draudimo sistemą, turi būti laikoma „įmone“, kaip tai suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, ir ar jai, turinčiai šį statusą, taikomi šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai tuomet, kai ji, kaip ir nagrinėjamu atveju, pateikia klaidingą informaciją savo nariams, pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, tiek iš vienodo Sąjungos teisės taikymo, tiek iš lygybės principo reikalavimų išplaukia, kad Sąjungos teisės nuostatoje, kurioje aiškiai nenurodoma valstybių narių teisė nustatyti jos prasmę ir apimtį, vartojamos sąvokos paprastai visoje Sąjungoje turi būti aiškinamos autonomiškai ir vienodai, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinėjamo teisės aktu siekiamą tikslą (žr., be kita ko, 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Linster*, C-287/98, Rink. p. I-6917, 43 punktą; 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Ansul*, C-40/01, Rink. p. I-2439, 26 punktą ir 2011 m. birželio 30 d. Sprendimo *VEWA*, C-271/10, Rink. p. I-5815, 25 punktą).
- 26 Todėl Teisingumo Teismui norint išaiškinti minėtą direktyvą ir siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo klausimą, nagrinėjamos įstaigos kvalifikavimas, teisinis statusas ir specifiniai požymiai pagal nacionalinę teisę neturi reikšmės.
- 27 Siekiant pateikti tokį atsakymą reikia konstatuoti, kad nors Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvoje „vartotojo“ sąvoka vartojama vienodai, tačiau kita komercinio sandorio dėl kurio nors produkto šalis vadinama arba „įmone“, arba „prekybininku“.
- 28 Remiantis minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalimi, ši direktyva „taikoma nesąžiningai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu <...> prieš ir po komercinio sandorio <...> bei jo metu“.
- 29 Tos pačios direktyvos 2 straipsnio d punkte numatyta, kad „įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu“ reiškia „bet kuri prekybininko atliekamą veiksmą, neveikimą, elgesį arba pareiškimą, komercinį pranešimą, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijusį su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams“. To paties straipsnio c punkte sąvoka „produktas“ apibrėžiama kaip reiškianti bet kurias prekes arba paslaugas, be to, tai taikoma visiems veiklos sektoriams.
- 30 Minėto 2 straipsnio b punkte apibrėžta sąvoka „prekybininkas“ reiškia „bet kuri fizinį arba juridinį asmenį, kuris komercinėje veikloje, kuriai taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija, ar bet kuri asmenį, veikiantį prekybininko vardu arba jo naudai“.
- 31 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, manytina, kad, siekiant išaiškinti Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, abiejų sąvokų „įmonė“ ir „prekybininkas“ reikšmė ir teisinė apimtis yra vienodos. Be to, būtent pastaroji sąvoka dažniausiai vartojama šios direktyvos nuostatose.
- 32 Pirmiausia iš Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 2 straipsnio b punkto teksto matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas „prekybininko“ sąvoką apibrėžė ypač plačiai; ji reiškia „bet kuri fizinį arba juridinį asmenį“, jeigu jis vykdo atlygintiną veiklą, o iš jos taikymo srities nepašalinami nei bendrojo intereso užduotį vykdantys subjektai, nei viešosios teisės suteikiamą statusą turintys subjektai.
- 33 Be to, atsižvelgiant į patį minėtos direktyvos 2 straipsnio a ir b punktuose pateiktą apibrėžčių tekstą, joje vartojamos „prekybininko“ sąvokos prasmė ir apimtis turi būti nustatomos pagal susijusią, tačiau antinomine „vartotojo“ sąvoką, kuri reiškia bet kuri fizinį asmenį, neužsiimančią komercine arba prekybine veikla (pagal analogiją žr. 1993 m. sausio 19 d. Sprendimo *Shearson Lehman Hutton*, C-89/91, Rink. p. I-139, 22 punktą).

- 34 Taigi, kaip matyti, be kita ko, iš Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos 1 straipsnio ir 23 konstatuojamosios dalies, šia direktyva siekiama užtikrinti bendrą aukštą vartotojų apsaugos lygį visiškai suderinant su nesąžininga komercine veikla, įskaitant nesąžiningą prekybininkų reklamą vartotojų atžvilgiu, susijusias taisykles, kenkiančias pastarųjų ekonominiams interesams (šiuo klausimu žr. 2010 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag*, C-540/08, Rink. p. I-10909, 27 punktą).
- 35 Šis Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos tikslas visiškai apsaugoti vartotojus nuo tokio pobūdžio veiklos grindžiamas aplinkybe, kad, palyginti su prekybininku, vartotojas yra blogesnėje padėtyje, nes laikytinas ekonomiškai silpnesniu ir teisiškai mažiau patyrusiu nei jo kontrahentas (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Shearson Lehman Hutton* 18 punktą).
- 36 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad aiškinant minėtą direktyvą vartotojo sąvoka yra ypač svarbi ir kad šios direktyvos nuostatos iš esmės sukurtos atsižvelgiant į vartotojo, kaip nesąžiningos komercinės veiklos adresato ir aukos, pozicijas (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Ving Sverige*, C-122/10, Rink. p. I-3903, 22 ir 23 punktus ir 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *CHS Tour Services*, C-435/11, 43 punktą).
- 37 Tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama byloje, kyla grėsmė, kad BKK nariai, kurie, akivaizdu, laikytini vartotojais, kaip tai suprantama pagal Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvą, bus suklaidinti dėl šios įstaigos skleidžiamos klaidinančios informacijos – jiems bus trukdoma priimti informaciją paremtą sprendimą (žr. šios direktyvos 14 konstatuojamąją dalį), jie bus skatinami priimti tokį sprendimą, kurio, neturėdami tokios informacijos, nebūtų priėmę, kaip numatyta tos pačios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje. Esant tokioms aplinkybėms, viešas ar privatus aptariamasis įstaigos pobūdis, kaip ir jos vykdoma specifinė užduotis, neturi reikšmės.
- 38 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pripažinti, kad tokia įstaiga kaip BKK turi „prekybininko“, kaip tai suprantama pagal minėtą direktyvą, statusą.
- 39 Pateiktas aiškinimas iš tiesų yra vienintelis, kuris gali užtikrinti visišką Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos veiksmingumą ir garantuoti, kad, atsižvelgiant į aukšto vartotojų apsaugos lygio reikalavimą, su nesąžininga komercine veikla bus kovojama veiksmingai.
- 40 Toks aiškinimas taip pat atitinka labai plačią šios direktyvos taikymo sritį, kuri jau buvo pripažinta, kiek tai susiję su jos materialine taikymo sritimi (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag* 21 punktą).
- 41 Atsižvelgiant į visus svarstymus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva turi būti aiškinama taip, kad jos taikymo *ratione personae* sričiai priklauso viešosios teisės įstaiga, kuriai pavesta vykdyti bendrojo intereso užduotį, kaip antai administruoti valstybinę sveikatos draudimo sistemą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) turi būti aiškinama taip, kad jos taikymo *ratione personae* sričiai priklauso viešosios teisės įstaiga, kuriai pavesta vykdyti bendrojo intereso užduotį, kaip antai administruoti valstybinę sveikatos draudimo sistemą.

Parašai.